

εν μέρει, ταυτόσημα με τα προβληθέντα στο πλαίσιο προγενέστερων δικών, η προσφυγή δεν εμφανίζεται ως επανάληψη εκείνων, αλλά ως νέα διαφορά όταν αποβλέπει στη ρύθμιση ζητήματος το οποίο δεν έχει ακόμη επιλυθεί.

2. Το καθήκον των κοινοτικών οργάνων να εξασφαλίσουν στους υπαλλήλους τη δυνατότητα να εκλέξουν τους αντιπροσώπους τους με πλήρη ελευθερία και με σεβασμό των καθιερωμένων κανόνων δεν περιορίζεται στην επιβολή κυρώσεων για διαπραχθείσες παρανομίες ή στην παρεμπόδιση επικείμενων παρανομιών. Τα κοινοτικά όργανα έχουν το δικαίωμα να παρεμβαίνουν αυτεπαγγέλτως στην περίπτωση κατά την οποία τρέφουν αμφιβολίες ως προς την κανονικότητα των εκλογών. Το δικαίωμα αυτό εκτείνεται επίσης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες — εντός του κοινοτικού οργάνου — τέτοιες αμφιβολίες πρέπει να αρθούν για να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις ασφαλείας του δικαίου.
3. Το εκλογικό σύστημα για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού που θέσπισε η γενική συνέλευση του προσωπικού ενός κοινοτικού οργάνου εξακολουθεί να ισχύει μέχρις ότου αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί προσηκόντως, τουλάχιστον ένα μήνα πριν

από τη λήξη της θητείας της απερχόμενης επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις εφαρμογής τις οποίες θέσπισε το κοινοτικό όργανο.

4. Διάταξη προβλέπουσα ότι η γενική συνέλευση των υπαλλήλων, επιφορτισμένη να καθορίσει τις προϋποθέσεις διεξαγωγής των εκλογών για την επιτροπή προσωπικού, πρέπει να συνέρχεται το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της απερχόμενης επιτροπής αποβλέπει, ιδίως, στο να παράσχει τη δυνατότητα καθορισμού του εκλογικού συστήματος, ώστε να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για ψύχραιμη σκέψη που να επιτρέπει την επιλογή του εκλογικού συστήματος κατά τον αντικειμενικότερο δυνατό τρόπο.

Η ασφάλεια του δικαίου επιβάλλει να γίνει δεκτή, ως ημερομηνία αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας, όχι η ημερομηνία των εκλογών, αλλά η ημερομηνία λήξεως της θητείας της απερχόμενης επιτροπής προσωπικού. Αντίθετα από την ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών, η ημερομηνία λήξεως της θητείας είναι γνωστή εκ των προτέρων ώστε δεν μπορεί να δημιουργηθεί καμιά αμφιβολία όσον αφορά την τελευταία ημερομηνία για τις τροποποιήσεις του εκλογικού συστήματος.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 8ης Μαρτίου 1990 *

Στην υπόθεση Τ-28/89,

Claude Maindix, Raymond Muller και Francis Patterson, υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, κάτοικοι Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τον Jean-Noël

Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την Yvette Hamilius, 7-11, route d'Esch,

προσφεύγοντες,

κατά

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον Detlef Brüggemann, επικουρούμενο από τον Alex Bonn, δικηγόρο Λουξεμβούργου, ο οποίος είναι και αντίκλητος, 22, Côte d'Eich,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να ακυρωθούν οι πράξεις για τη διενέργεια εκλογών, στις 17 Μαρτίου 1988, προς ανάδειξη επιτροπής προσωπικού της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με το εκλογικό σύστημα « SUPAR »,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kirschner, πρόεδρο τμήματος, C. P. Briët και J. Biancarelli, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και την προφορική διαδικασία της 24ης Ιανουαρίου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά

- 1 Με την απόφαση 1896/75 Α, της 28ης Ιουλίου 1975, το προεδρείο της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (στο εξής: ΟΚΕ) θέσπισε τις διατάξεις για τη σύνθεση και τη λειτουργία της επιτροπής προσωπικού του οργάνου αυτού. Το άρθρο 5 της αποφάσεως αυτής έχει ως εξής:

« Άρθρο 5 — Θητεία

Τα μέλη της επιτροπής προσωπικού εκλέγονται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει η γενική συνέλευση των μονίμων υπαλλήλων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Η γενική συνέλευση συγκαλείται το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της απερχόμενης επιτροπής. Η συνέλευση συγκαλείται από τον απερχόμενο πρόεδρο.

Η θητεία των μελών της επιτροπής προσωπικού λήγει μετά δύο έτη από της ημερομηνίας εκλογής τους. Εντούτοις, το όργανο μπορεί να αποφασίσει να καθορίσει θητεία μικρότερης διάρκειας, όχι πάντως μικρότερης του ενός έτους. Η θητεία μέλους της επιτροπής λήγει επίσης σε περίπτωση παραιτήσεως ή εξόδου από την υπηρεσία. Στην περίπτωση αυτή, προβλέπεται αντικατάσταση με νέες εκλογές. Η θητεία του νεοεκλεγέντος μέλους είναι ίση με το υπόλοιπο της θητείας του προηγούμενου μέλους.

Μετά τη λήξη της θητείας της, η απερχόμενη επιτροπή εξακολουθεί να ασκεί καθήκοντα για τη διεκπεραίωση των τρεχουσών υποθέσεων μέχρις ότου αναλάβει καθήκοντα η νέα επιτροπή προσωπικού. »

- 2 Στις 4 Μαρτίου 1983, η γενική συνέλευση του προσωπικού της ΟΚΕ θέσπισε τον « κανονισμό για τις εκλογές προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού », CP 153/83, με τον οποίο καθιερώθηκε εκλογικό σύστημα βασιζόμενο στην αναλογική, αποκαλούμενο « SUPAR ».
- 3 Το 1985, η θητεία της επιτροπής προσωπικού της ΟΚΕ έληγε στις 20 Απριλίου. Την προτεραία της ημερομηνίας αυτής, η γενική συνέλευση του προσωπικού θέσπισε άλλο εκλογικό σύστημα με βάση το πλειοψηφικό.
- 4 Αρκετοί υπάλληλοι της ΟΚΕ άσκησαν τότε ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγές κατά της ΟΚΕ και ζητούσαν την ακύρωση της απόφασεως αυτής. Οι προσφεύγοντες στην παρούσα υπόθεση και δύο άλλοι υπάλληλοι της ΟΚΕ άσκησαν παρέμβαση στις υποθέσεις αυτές προς στήριξη των αιτημάτων του κοινοτικού οργάνου. Οι εκλογές προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με την προσβληθείσα απόφαση, οι οποίες είχαν οριστεί για τις 14 Ιουνίου 1985, αναβλήθηκαν με Διάταξη του Δικαστηρίου, εκδοθείσα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στις 11 Ιουνίου 1985, Diezler και λοιποί κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (146/85 R, Συλλογή 1985, σ. 1805).

5 Με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1987, Diezler και λοιποί κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (146/85 και 431/85, Συλλογή 1987, σ. 4283), το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της γενικής συνελεύσεως του προσωπικού με την οποία καθιερώθηκε το νέο εκλογικό σύστημα, λόγω του ότι η προθεσμία του ενός μηνός που προβλεπόταν με το άρθρο 5, πρώτο εδάφιο, της προαναφερθείσας αποφάσεως 1896/75 Α δεν είχε τηρηθεί.

6 Κατόπιν της αποφάσεως του Δικαστηρίου, ο γενικός γραμματέας της ΟΚΕ απήθυνε, στις 5 Νοεμβρίου 1987, στον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής που είχε εκλεγεί από τη γενική συνέλευση της 19ης Απριλίου 1985 υπηρεσιακό σημείωμα του οποίου το κείμενο είχε ως εξής:

« Αντικείμενο: Εκλογές για την ανάδειξη επιτροπής προσωπικού

Ενόψει της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 146/85 και 431/85, Diezler και λοιποί κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, που δημοσιεύθηκε στις 27 Οκτωβρίου 1987, επιβάλλεται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 176 της Συνθήκης ΕΟΚ, η χωρίς καθυστέρηση εκλογή νέας επιτροπής προσωπικού.

Οι εκλογές για την ανάδειξη της εν λόγω επιτροπής πρέπει να διενεργηθούν σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα που ίσχυε στις 20 Μαρτίου 1985, δηλαδή το σύστημα " SUPAR ".

Επειδή με την απόφαση του Δικαστηρίου παραμένει άθικτος ο διορισμός, από τη γενική συνέλευση του προσωπικού της 19ης Απριλίου 1985, της εφορευτικής επιτροπής, σ' αυτήν εναπόκειται, με δική της πρωτοβουλία και προς εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως του Δικαστηρίου, να αναλάβει τις ευθύνες που ανατίθενται σ' αυτήν με τους εσωτερικούς κανονισμούς και να διοργανώσει τις εν λόγω εκλογές χωρίς άλλη καθυστέρηση. »

7 Επικαλούμενα την « έλλειψη επαρκούς γνώσεως και πείρας » ως προς το σύστημα αυτό, τα μέλη της εφορευτικής επιτροπής υπέβαλαν την παραίτησή τους στις 9 Νοεμβρίου 1987.

8 Οι προσφεύγοντες στην παρούσα υπόθεση, θεωρώντας ότι το από 5 Νοεμβρίου 1987 υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού γραμματέα δεν ήταν σύμφωνο με την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987, υπέβαλαν, στις 20 Νοεμβρίου 1987, αίτηση ερμηνείας της αποφάσεως αυτής, ζητώντας να πληροφορηθούν αν, μετά την ακύρωση της αποφάσεως της γενικής συνελεύσεως του προσωπικού της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 19ης Απριλίου 1985, υπήρχε δυνατότητα ή υποχρέωση συγκλή-

σεως νέας γενικής συνελεύσεως για τον ενδεχόμενο καθορισμό νέου εκλογικού συστήματος, βάσει του οποίου έπρεπε να διενεργηθούν οι προσεχείς εκλογές. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με Διάταξη του Δικαστηρίου της 20ής Απριλίου 1988, Maindiaux και λοιποί κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και λοιπών (146/85 και 431/85 — ερμηνεία, Συλλογή 1988, σ. 2003), λόγω του ότι δεν απέβλεπε στην αποσαφήνιση ζητήματος επιλυθέντος με την απόφαση αυτή, αλλά απέβλεπε μάλλον στο να επιτύχει από το Δικαστήριο γνωμοδότηση σχετικά με την εκτέλεση και τις συνέπειες της εν λόγω αποφάσεως.

- 9 Η γενική συνέλευση του προσωπικού, συγκληθείσα από την επιτροπή προσωπικού η οποία εξακολουθούσε να ασκεί τα καθήκοντά της σύμφωνα με το άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, της προαναφερθείσας αποφάσεως 1896/75 Α, εξέλεξε νέα εφορευτική επιτροπή στις 11 Δεκεμβρίου 1987. Ο πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής ζήτησε « σαφείς πληροφορίες όσον αφορά τον εκλογικό κανονισμό που έπρεπε να εφαρμοστεί » και ο γενικός γραμματέας της ΟΚΕ του απήθυνε στις 25 Ιανουαρίου 1988 το ακόλουθο υπηρεσιακό σημείωμα:

« Αντικείμενο: Εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού

Εις απάντηση του υπηρεσιακού σας σημειώματος της 8ης Ιανουαρίου 1988, σας επιβεβαιώνω ότι, κατά την άποψη του κοινοτικού οργάνου, οι προαναφερόμενες εκλογές πρέπει να διεξαχθούν σύμφωνα με το σύστημα “SUPAR”, καθόσον το σύστημα αυτό ήταν το ισχύον στις 20 Μαρτίου 1985. Η θέση αυτή προκύπτει, εξάλλου, από το πληροφοριακό μου σημείωμα, της 5ης Νοεμβρίου 1987, και αναπτύχθηκε από τον εκπρόσωπο της ΟΚΕ κατά τη διαδικασία περί ερμηνείας της αποφάσεως που εκκρεμεί προς το παρόν ενώπιον του Δικαστηρίου. Προσθέτω, προς πληροφόρησή σας, ότι η αίτηση ερμηνείας δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. »

- 10 Οι προσφεύγοντες στην παρούσα υπόθεση υπέβαλαν στις 4 Φεβρουαρίου 1988 διοικητική ένσταση κατά:

« 1) Της αποφάσεως της 25ης Ιανουαρίου 1988 του γενικού γραμματέα να εφαρμόσει το εκλογικό σύστημα “SUPAR” για τις εκλογές — που φαίνεται ότι είχαν προβλεφθεί για τις 15 Μαρτίου 1988 — προς ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού.

2) Εφόσον χρειάζεται, την απόφαση του γενικού γραμματέα, κοινοποιηθείσα με υπηρεσιακό σημείωμα της 5ης Νοεμβρίου 1987 στον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής, να διοργανώσει αμελλητί εκλογές προς ανάδειξη νέας επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα “SUPAR”.

3) Εφόσον χρειάζεται, την απόφαση του γενικού γραμματέα να μη παρέμβη αυτεπαγγέλτως για τη σύγκληση γενικής συνελεύσεως τέλους της θητείας προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στους υπαλλήλους της ΟΚΕ να επιλέξουν το εκλογικό σύστημα που πρέπει να εφαρμοστεί για τις εκλογές προς ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού. »

- 11 Με τη διοικητική ένσταση εξητείτο η ακύρωση των αποφάσεων αυτών και η αντικατάστασή τους « με απόφαση περί συγκλήσεως γενικής συνελεύσεως των υπαλλήλων της ΟΚΕ με ημερήσια διάταξη τον καθορισμό του εκλογικού συστήματος για τις εκλογές προς ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού ». Προς στήριξη της διοικητικής αυτής ενστάσεως, οι προσφεύγοντες προέβαλαν ότι επειδή η σιωπηρή παράταση της ισχύος του εκλογικού συστήματος δεν προβλεπόταν ρητά με την προαναφερθείσα απόφαση 1896/75 Α, εναπέκειτο στη γενική συνέλευση του προσωπικού να επιλέξει το εκλογικό σύστημα για τις προσεχείς εκλογές προς ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού. Κατ' αυτούς, οποιαδήποτε απόφαση επιβάλλουσα εκλογικό σύστημα το οποίο δεν έχει επιλεγεί ρητά από τη γενική συνέλευση κατά τη λήξη της θητείας της προηγούμενης επιτροπής προσωπικού είναι, επομένως, παράνομη.
- 12 Στις 8 Φεβρουαρίου 1988, η εφορευτική επιτροπή καθόρισε το χρονοδιάγραμμα των εκλογών προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού, τις οποίες καθόρισε στις 17 Μαρτίου 1988. Συγχρόνως με το χρονοδιάγραμμα αυτό, ανέφερε στο προσωπικό ότι, σύμφωνα με τις από 25 Ιανουαρίου 1988 « οδηγίες » του γενικού γραμματέα, οι εκλογές θα διενεργούνταν βάσει του συστήματος « SUPAR ». Στις 12 Φεβρουαρίου 1988, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως της εφορευτικής επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 1988, να διοργανώσει στις 17 Μαρτίου 1988 εκλογές προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα « SUPAR » και, εφόσον χρειάζεται, κατά της σιωπηρής αποφάσεως του γενικού γραμματέα να μη παρέμβη αυτεπαγγέλτως για να ακυρώσει την απόφαση αυτή, να συγκαλέσει γενική συνέλευση προκειμένου να παράσχει τη δυνατότητα στους υπαλλήλους της ΟΚΕ να επιλέξουν το εφαρμοστέο εκλογικό σύστημα και, τέλος, να δώσει στην εν λόγω εφορευτική επιτροπή εντολή να διοργανώσει τις μέλλουσες εκλογές σύμφωνα με τις διατάξεις του εκλογικού συστήματος που θα θεσπιστεί.

Η διαδικασία

- 13 Υπό τις συνθήκες αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Φεβρουαρίου 1988, ο Claude Maindiaux και δύο άλλοι υπάλληλοι της ΟΚΕ άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν να ακυρωθούν οι δύο αποφάσεις του γενικού γραμματέα του καθού κοινοτικού οργάνου, σύμφωνα με τις οποίες οι εκλογές προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού του κοινοτικού οργάνου, προβλεφθείσες για τις 17 Μαρτίου 1988, έπρεπε να διενεργηθούν σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα απλής αναλογικής, αποκαλούμενο « SUPAR », καθώς και την απόφαση της εφορευ-

τικής επιτροπής να διοργανώσει τις εκλογές αυτές σύμφωνα με το προαναφερθέν σύστημα και τις σιωπηρές αποφάσεις του γενικού γραμματέα να μη παρέμβη αυτεπαγγέλτως για να συγκαλέσει γενική συνέλευση του προσωπικού για τη θέσπιση του εκλογικού συστήματος το οποίο έπρεπε να εφαρμοστεί στις προαναφερόμενες εκλογές.

- 14 Η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες την ίδια ημέρα που άσκησαν την παρούσα προσφυγή και με την οποία ζητούσαν να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της εφορευτικής επιτροπής της ΟΚΕ, της 8ης Φεβρουαρίου 1988, να διοργανώσει τις εκλογές προς ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα « SUPAR » και αφού η αναστολή των εκλογών αυτών απορρίφθηκε, στις 15 Μαρτίου 1988, από τον πρόεδρο του τέταρτου τμήματος του Δικαστηρίου, οι εκλογές διεξήχθησαν στις 17 Μαρτίου 1988.
- 15 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη πλήρως και κανονικά ενώπιον του Δικαστηρίου, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 4, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, η διαδικασία είχε ανασταλεί μέχρι τη στιγμή κατά την οποία προέκυψε, με τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, σιωπηρή απορριπτική απόφαση των διοικητικών ενστάσεων που είχαν υποβληθεί.
- 16 Με Διάταξη του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 1989, η υπόθεση παραπέμφθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατ' εφαρμογή της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 17 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Οι προσφεύγοντες και η ΟΚΕ απάντησαν στις ερωτήσεις που υπέβαλε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) κατά τη συνεδρίαση της 24ης Ιανουαρίου 1990. Επειδή στην υπόθεση αυτή δεν διορίστηκε γενικός εισαγγελέας, ο πρόεδρος κήρυξε την περάτωση της προφορικής διαδικασίας στο τέλος της συνεδριάσεως.
- 18 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

1) να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

2) κατά συνέπεια, να ακυρώσει:

- α) την απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 1988 του γενικού γραμματέα να επιτρέψει την εφαρμογή του εκλογικού συστήματος « SUPAR » στις εκλογές της 17ης Μαρτίου 1988 προς ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού·
 - β) εφόσον χρειάζεται, την απόφαση του γενικού γραμματέα, κοινοποιηθείσα με υπηρεσιακό σημείωμα της 5ης Νοεμβρίου 1987 στον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής, να διοργανώσει αμελλητί εκλογές προς ανάδειξη νέας επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα « SUPAR »·
 - γ) εφόσον χρειάζεται, την απόφαση του γενικού γραμματέα να μη παρέμβη αυτεπαγγέλτως για τη σύγκληση γενικής συνελεύσεως τέλους της θητείας προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στους υπαλλήλους της ΟΚΕ να επιλέξουν το εκλογικό σύστημα που πρέπει να εφαρμοστεί για τις εκλογές προς ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού·
 - δ) την απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 1988 της εφορευτικής επιτροπής να διοργανώσει, στις 17 Μαρτίου 1988, εκλογές προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα « SUPAR »·
 - ε) εφόσον χρειάζεται, τη σιωπηρή απόφαση του γενικού γραμματέα να μη παρέμβη αυτεπαγγέλτως για να ακυρώσει αυτήν την παράνομη απόφαση που έλαβε η εφορευτική επιτροπή, να συγκαλέσει γενική συνέλευση προκειμένου να παράσχει τη δυνατότητα στους υπαλλήλους της ΟΚΕ να επιλέξουν το εφαρμοστέο εκλογικό σύστημα και, τέλος, να δώσει στην εν λόγω εφορευτική επιτροπή εντολή να διοργανώσει τις μέλλουσες εκλογές σύμφωνα με τις διατάξεις του εκλογικού συστήματος που θα θεσπιστεί·
- 3) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα είτε κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 2 είτε κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού διαδικασίας, καθώς και στα απαραίτητα αναληφθέντα έξοδα για τη διαδικασία και, ιδίως, τα έξοδα για τον διορισμό αντικλήτου, μετακινήσεως, διαμονής και για την αμοιβή του δικηγόρου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73, στοιχείο β, του ίδιου κανονισμού.

- 19 Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη, άλλως ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του πρώτου και δευτέρου αιτήματος της προσφυγής

Επί του παραδεκτού

- 20 Η ΟΚΕ προβάλλει τρεις λόγους απαραδέκτου τους οποίους αντλεί, πρώτον, από την έλλειψη έννομου συμφέροντος, δεύτερον, την έλλειψη πράξεως που να προκαλεί βλάβη και, τρίτον, την παράβαση του άρθρου 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 21 Πρώτον, η ΟΚΕ αμφισβητεί το έννομο συμφέρον των προσφευγόντων λόγω του ότι η προσφυγή τους δεν είναι παρά η επανάληψη της απόψεως που αυτοί υποστήριξαν, ανεπιτυχώς, αρχικά ως παρεμβαίνοντες στη διαφορά στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 146/85 και 431/85, εν συνεχεία δε με την αίτησή τους περί ερμηνείας της αποφάσεως που εκδόθηκε στις υποθέσεις αυτές την 27η Οκτωβρίου 1987.
- 22 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τίποτε δεν τους εμποδίζει να επικαλεστούν, προς στήριξη των λόγων που επικαλούνται στην παρούσα υπόθεση, τα επιχειρήματα που είχαν αναπτύξει προηγουμένως σε άλλη υπόθεση. Κατά την προφορική διαδικασία, εξάλλου, τόνισαν ότι στην παρούσα υπόθεση οι διάδικοι δεν είναι οι ίδιοι με αυτούς των συνεκδικασθεισών υποθέσεων 146/85 και 431/85, δεδομένου ότι, στις τελευταίες αυτές υποθέσεις, είχαν ασκήσει παρέμβαση προς υποστήριξη των αιτημάτων της ΟΚΕ.
- 23 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το Δικαστήριο δέχθηκε ως κριτήριο, για να κρίνει προσφυγή ως απαράδεκτη, λόγω της ταυτότητας του αντικειμένου της με εκείνο προγενέστερης διαφοράς, το γεγονός ότι οι δύο προσφυγές αφορούν τους ίδιους διαδίκους, επιδιώκουν τα ίδια αποτελέσματα και στηρίζονται στους ίδιους λόγους (Διάταξη της 1ης Απριλίου 1987, Ainsworth, 159/84 και 267/84, 12/85 και 264/85, Συλλογή 1987, σ. 1579). Όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο με την απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1987

(146/85 και 431/85, που παρατέθηκε ήδη), η πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση συνιστά ουσιώδες στοιχείο που επιτρέπει τον χαρακτηρισμό του αντικειμένου της προσφυγής. Όμως, εφόσον η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά πράξεων διαφορετικών από εκείνες που αφορούσαν οι συνεκδικασθείσες υποθέσεις 146/85 και 431/85, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι δύο προσφυγές έχουν το ίδιο αντικείμενο.

- 24 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες ορθώς επικαλούνται τη Διάταξη της 20ής Απριλίου 1988 (146/85 και 431/85 — ερμηνεία, που παρατέθηκε ήδη) με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η αίτηση ερμηνείας της αποφάσεως της 27ης Οκτωβρίου 1987, που είχαν υποβάλει. Πράγματι, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το ζήτημα ποιο ήταν το εφαρμοστέο εκλογικό σύστημα κατόπιν της αποφάσεως αυτής δεν έχει ακόμη επιλυθεί. Συνέπεται ότι, αν τα επιχειρήματα που επικαλούνται οι προσφεύγοντες στην παρούσα υπόθεση είναι, εν μέρει, ταυτόσημα με εκείνα τα οποία είχαν επικαλεστεί στο πλαίσιο των προγενέστερων δικών, η παρούσα προσφυγή δεν εμφανίζεται ως επανάληψη εκείνων, αλλά ως νέα διαφορά.
- 25 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λόγω των προγενεστέρων δικών, δεν προκύπτει ούτε έλλειψη έννομου συμφέροντος ούτε απόφαση, συνιστώσα δεδικασμένο, δυνάμενη να προκαλέσει απαράδεκτο της παρούσας προσφυγής.
- 26 Ούτε το έννομο συμφέρον των προσφευγόντων εξαφανίστηκε λόγω του ότι αυτοί παρέλειψαν να αμφισβητήσουν το αποτέλεσμα των εκλογών της 17ης Μαρτίου 1988 στο πλαίσιο διαδικασίας περί του κύρους των εκλογών, δηλαδή, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1976, De Dapper και λοιποί κατά Κοινοβουλίου (54/75, Rec. 1976, σ. 1381), σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζουν τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 27 Σχετικώς, οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι το ζήτημα της ερμηνείας του άρθρου 5 της αποφάσεως 1896/75 Α, το οποίο τέθηκε με την παρούσα προσφυγή, εξακολουθεί να τίθεται προς το παρόν ενόψει της ανανεώσεως της επιτροπής προσωπικού που εξελέγη το 1988, της οποίας η θητεία λήγει προσηχώς.
- 28 Μολονότι είναι αληθές, γενικά, ότι το έννομο συμφέρον για την προσβολή των παρανομιών που καθιστούν πλημμελή την εκλογική διαδικασία συγχέεται με το συμφέρον διασφαλίσεως του ότι δεν έχει επηρεαστεί το εκλογικό αποτέλεσμα, αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Πράγματι, η εκτίμηση από το Πρωτοδικείο του κύρους των

μέτρων περί διοργανώσεως των εκλογών της 17ης Μαρτίου 1988 θα επιλύσει τη διαφορά που υπάρχει μεταξύ των διαδικών ως προς το εφαρμοστέο εκλογικό σύστημα ελλείψει αποφάσεως της γενικής συνελεύσεως του προσωπικού που να έχει ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 της αποφάσεως 1896/75 Α. Έτσι, είναι ικανή να εξαλείψει τη νομική ανασφάλεια που υπάρχει προς το παρόν ως προς το ζήτημα αυτό και που θα μπορούσε να επηρεάσει τη διοργάνωση μελλοντικών εκλογών κατ' εφαρμογή της επίδικης διατάξεως. Συνέπεται ότι εξακολουθεί να υπάρχει έννομο συμφέρον ως προς το ζήτημα του κύρους των μέτρων περί διοργανώσεως των εκλογών που έγιναν στις 17 Μαρτίου 1988, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα των εκλογών αυτών.

- 29 Με τον δεύτερο λόγο απαραδέκτου, η ΟΚΕ προβάλλει ότι, εφόσον το ζήτημα του εφαρμοστέου εκλογικού συστήματος στις εκλογές που θα διενεργηθούν έχει επιλυθεί οριστικά με την απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1987, οι πράξεις του γενικού γραμματέα της ΟΚΕ τις οποίες προσβάλλουν οι προσφεύγοντες δεν είναι αποφάσεις που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, αλλά απλές γνώμες που διατυπώθηκαν ενόψει της εκτελέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 30 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι πράξεις του γενικού γραμματέα της ΟΚΕ ήταν αποφάσεις δεσμευτικού χαρακτήρα, οι οποίες ελήφθησαν κατά την άσκηση του δικαιώματος, αν όχι του καθήκοντος, του κοινοτικού οργάνου να παρέμβη προκειμένου να διασφαλίσει την κανονικότητα της εκλογής της επιτροπής προσωπικού, όπως αναγνώρισε το Δικαστήριο με την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1976 (54/75, που παρατέθηκε ήδη). Κατά τους προσφεύγοντες, οι πράξεις αυτές συνιστούν ρητές οδηγίες απευθυνθείσες προς την εφορευτική επιτροπή και εκτελεσθείσες από αυτήν.
- 31 Εις απάντηση ερωτήσεως που υποβλήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΟΚΕ διασαφήνισε ότι, μολονότι αναγνωρίζει το καθήκον της να εποπτεύει για την καλή διενέργεια των εκλογών, θεωρεί ότι η διοίκηση δεν υποχρεούται να λαμβάνει αποφάσεις δεσμευτικού χαρακτήρα παρά μόνο για να προλαμβάνει ή να ελέγχει προφανείς παρανομίες, ενώ οφείλει, αντιθέτως, να αποφεύγει τέτοιες παρεμβάσεις στα δικαιώματα του προσωπικού όταν τα εκλογικά όργανα ακολουθούν την ορθή διαδικασία, σύμφωνα με τις γνώμες που διατύπωσε η διοίκηση.
- 32 Επιβάλλεται να εκτιμηθεί η νομική φύση των μέτρων που έλαβε ο γενικός γραμματέας της ΟΚΕ ενόψει της εκτελέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, υπό το φως του καθήκοντος που υπέχει το κοινοτικό όργανο να εξασφαλίσει την κανονικότητα των εκλογών προς ανάδειξη των αντιπροσωπευτικών οργάνων του προσωπικού. Αντίθετα από την άποψη του καθού κοινοτικού οργάνου, ο έλεγχος της διοικήσεως στον τομέα

αυτόν δεν περιορίζεται στο δικαίωμα παρεμβάσεως σε καταστάσεις όπου τα εκλογικά όργανα παρέβησαν ήδη τους εκλογικούς κανόνες ή απειλούν συγκεκριμένα να μην τους τηρήσουν. Το καθήκον του κοινοτικού οργάνου να εξασφαλίσει στους υπαλλήλους του τη δυνατότητα να εκλέξουν τους αντιπροσώπους τους με πλήρη ελευθερία και με σεβασμό των καθιερωμένων κανόνων, όπως κρίθηκε με την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1976 (54/75, που παρατέθηκε ήδη), δεν περιορίζεται στην επιβολή κυρώσεων για διαπραχθείσες παρανομίες ή στην παρεμπόδιση επικείμενων παρανομιών. Το Δικαστήριο αναγνώρισε στα κοινοτικά όργανα το δικαίωμα να παρεμβαίνουν αυτεπαγγέλτως στην περίπτωση κατά την οποία τρέφουν αμφιβολίες ως προς την κανονικότητα των εκλογών. Το δικαίωμα αυτό εκτείνεται επίσης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες — εντός του κοινοτικού οργάνου — τέτοιες αμφιβολίες πρέπει να αρθούν. Είναι απαραίτητο, για την ορθή διεξαγωγή των εκλογών, όπως η ευθύνη του κοινοτικού οργάνου περιλαμβάνει επίσης το καθήκον δημιουργίας των προϋποθέσεων ασφαλείας του δικαίου και επιλύσεως, με δεσμευτικό αποτέλεσμα, των ζητημάτων για τα οποία υπάρχουν αμφιβολίες, χωρίς το κοινοτικό όργανο να αναμένει να δημιουργηθεί σοβαρότερη διαφορά ως προς αυτά, η οποία μπορούσε να καθυστερήσει τη διεξαγωγή των εκλογών. Οι εξουσίες που έχουν τα κοινοτικά όργανα δυνάμει του καθήκοντός τους να εξασφαλίζουν την κανονικότητα των εκλογών περιλαμβάνει, επομένως, το καθήκον λήψεως προληπτικών μέτρων.

33 Επιπλέον, προκύπτει από την εξέταση των δύο προσβαλλόμενων σημειωμάτων ότι η άποψη της ΟΚΕ δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Πράγματι, το περιεχόμενο των σημειωμάτων είναι σαφές και από αυτό δεν προκύπτει ότι, κατά τη σύνταξή τους, δεν υπήρχε πρόθεση να θεσπιστούν πράξεις που να παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα. Με το πρώτο υπηρεσιακό σημείωμά του, ο γενικός γραμματέας δήλωνε ότι οι εκλογές « πρέπει να γίνουν σύμφωνα με το σύστημα... “ SUPAR ” ». Με το δεύτερο υπηρεσιακό σημείωμα, ο γενικός γραμματέας « επιβεβαίωσε ότι, κατά τη γνώμη του κοινοτικού οργάνου, οι προαναφερόμενες εκλογές πρέπει να γίνουν σύμφωνα με το σύστημα “ SUPAR ” ». Επομένως, ο γενικός γραμματέας εξέδωσε δεσμευτικές οδηγίες για να εξασφαλίσει ότι οι εκλογές θα διενεργηθούν σύμφωνα με το σύστημα « SUPAR »· δεν άφησε περιθώριο εκτιμήσεως στην εφορευτική επιτροπή. Το γεγονός ότι η λέξη « γνώμη » περιλαμβάνεται στο δεύτερο υπηρεσιακό σημείωμα δεν αναιρεί τη διαπίστωση αυτή, καθόσον η λέξη αυτή δεν χρησιμοποιήθηκε για να δοθεί νομικός χαρακτηρισμός στην ανακοίνωση, της οποίας ο υποχρεωτικός χαρακτήρας επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι αποτελεί την απάντηση της διοικήσεως σε αίτηση της εφορευτικής επιτροπής με την οποία ζητούσε να λάβει « ακριβείς πληροφορίες ως προς τον εκλογικό κανονισμό που πρέπει να εφαρμοστεί ».

34 Κατόπιν αυτού, οι αποδέκτες των δύο υπηρεσιακών σημειωμάτων, δηλαδή οι διαδοχικές εφορευτικές επιτροπές, βασίμως μπορούσαν να θεωρήσουν, όπως το έπραξαν άλλωστε, ότι δεσμεύονταν από τα σημειώματα αυτά στην εκτέλεση της εντολής που τους ανατέθηκε.

- 35 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο γενικός γραμματέας της ΟΚΕ εξέδωσε δύο αποφάσεις υποχρεωτικού χαρακτήρα.
- 36 Τρίτον, η ΟΚΕ προβάλλει, κατά του παραδεκτού της προσφυγής, ότι οι προσφυγές που αφορούν διαφορές ως προς την εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού είναι παραδεκτές μόνον εφόσον στρέφονται κατά αποφάσεως της ΑΔΑ με την οποία αυτή αρνήθηκε να παρέμβη κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, όπως προβλέπεται με το άρθρο 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Κατά το κοινοτικό όργανο, αυτό προκύπτει από το ότι οι διαφορές αυτές διέπονται από τις διατάξεις περί των προσφυγών των υπαλλήλων, κυρίως από τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η αναγκαιότητα να υποβληθεί προηγουμένως αίτηση επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987 (146/85 και 431/85, που παρατέθηκε ήδη). Όμως, η ΟΚΕ προβάλλει ότι οι προσφεύγοντες δεν υπέβαλαν μια τέτοια αίτηση.
- 37 Κατά του λόγου αυτού, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι μια τέτοια προϋπόθεση παραδεκτού δεν απορρέει από την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου και ότι οι διαφορές ως προς την εκλογική διαδικασία δεν υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες διαδικασίας. Θεωρούν ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις παραδεκτού που προβλέπονται με τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, εφόσον υπέβαλαν διοικητικές ενστάσεις κατά των δύο πράξεων του γενικού γραμματέα με τις οποίες επιβαλλόταν η εφαρμογή του συστήματος « SUPAR », τις οποίες χαρακτηρίζουν αποφάσεις οι οποίες θεσπίστηκαν, η πρώτη, αυτεπαγγέλτως, και αιτήσεως της εφορευτικής επιτροπής η δεύτερη.
- 38 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το πρώτο και δεύτερο αίτημα της προσφυγής στρέφονται κατά θετικών πράξεων του γενικού γραμματέα της ΟΚΕ. Επομένως, εσφαλμένως, το κοινοτικό όργανο απαιτεί την εκπλήρωση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 39 Εφόσον οι προσφεύγοντες υπέβαλαν στις 4 Φεβρουαρίου 1988 διοικητική ένσταση κατά των δύο αποφάσεων που προσβάλλουν, εκπλήρωσαν τις επιταγές του άρθρου 91, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, όσον αφορά τα δύο πρώτα αιτήματα της προσφυγής.
- 40 Τα δύο πρώτα αιτήματα της προσφυγής πρέπει, επομένως, να κριθούν τύποις παραδεκτά.

Επί της ουσίας

- 41 Ο πρώτος λόγος των προσφευγόντων αντλείται από την παράβαση του άρθρου 5 της προαναφερθείσας αποφάσεως 1896/75 Α.
- 42 Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η διάταξη αυτή, η οποία δεν προβλέπει ρητά την παράταση της ισχύος συγκεκριμένου εκλογικού συστήματος, που θέσπισε η γενική συνέλευση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει όπως το εκλογικό σύστημα για τις εκλογές προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού καθορίζεται, για κάθε ανανέωση, από τη γενική συνέλευση λήξεως της θητείας της απερχόμενης επιτροπής. Εφόσον η απόφαση της γενικής συνελεύσεως της 19ης Απριλίου 1985 ακυρώθηκε από το Δικαστήριο, μόνον η νέα γενική συνέλευση μπορούσε, κατ' αυτούς, να ορίσει προσηκόντως το εκλογικό σύστημα για τις εκλογές της 17ης Μαρτίου 1988.
- 43 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η ερμηνεία τους, διαφορετική από τις λύσεις που υιοθέτησαν τα άλλα κοινοτικά όργανα, δικαιολογείται, στην ειδική περίπτωση της ΟΚΕ, από το ότι το κοινοτικό αυτό όργανο είναι μικρό και από την κινητικότητα στην οποία υπόκειται το προσωπικό του. Υπό τις περιστάσεις αυτές, κατά τους προσφεύγοντες, η σιωπηρή παράταση της ισχύος του εκλογικού συστήματος δεν παρέχει πραγματικά τη δυνατότητα στους υπηρετούντες υπαλλήλους να επιλέξουν, ανεξάρτητα από τις αποφάσεις των προγενεστέρων τους οι οποίοι έχουν ήδη αποχωρήσει από το κοινοτικό όργανο, τους όρους και τις λεπτομέρειες εκπροσωπήσεώς τους.
- 44 Κατά το καθού κοινοτικό όργανο, προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987 (146/85 και 431/85, που παρατέθηκε ήδη) ότι οι αναβληθείσες εκλογές για την ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού έπρεπε κατ' ανάγκη να διενεργηθούν σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα που ίσχυε προηγουμένως και το οποίο ακόμη δεν είχε αντικατασταθεί προσηκόντως από άλλο.
- 45 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 5, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1896/75 Α συνιστά εφαρμογή, στο επίπεδο της ΟΚΕ, του άρθρου 1, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Η διάταξη αυτή παρέχει στη γενική συνέλευση των υπαλλήλων αρμοδιότητα να καθορίζει τις λεπτομέρειες για την εκλογή της επιτροπής προσωπικού και συμπληρώνει έτσι, σε κάθε κοινοτικό όργανο, το κανονιστικό πλαίσιο που θεσπίστηκε με τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως για την εκπροσώπηση του προσωπικού. Κατ' αυτόν τον τρόπο, με τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως αναγνωρίστηκε στη γενική συνέλευση των υπαλλήλων η εξουσία να θεσπίζει τους κανόνες περί του εκλογικού συστήματος που πρέπει να τηρούν τόσο το κοινοτικό όργανο όσο και οι υπάλληλοι. Επομένως, ο κανονισμός

υπηρεσιακής καταστάσεως παρέχει στη γενική συνέλευση των υπαλλήλων κανονιστική εξουσία στον τομέα αυτόν. Ο κανονιστικός χαρακτήρας της εξουσίας αυτής δεν θίγεται από το γεγονός ότι εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987 (146/85 και 431/85, που παρατέθηκε ήδη), η άσκηση της εξαρτάται από την τήρηση των διατάξεων της αποφάσεως 1896/75 Α, την οποία εξέδωσε το κοινοτικό όργανο σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

- 46 Οι νομικοί κανόνες οι οποίοι θεσπίστηκαν προσηκόντως από όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί νομοθετική ή κανονιστική εξουσία εξακολουθούν να ισχύουν, εκτός αντίθετης διατάξεως, μέχρις ότου τροποποιηθούν ή καταργηθούν προσηκόντως. Όμως, ούτε το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως ούτε η απόφαση 1896/75 Α περιορίζουν τη χρονική ισχύ των εκλογικών κανόνων που θεσπίζει η γενική συνέλευση του προσωπικού της ΟΚΕ. Συνέπεται ότι το εκλογικό σύστημα που θέσπισε συγκεκριμένη γενική συνέλευση του προσωπικού εξακολουθεί να ισχύει μέχρις ότου αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί προσηκόντως, από νέα γενική συνέλευση, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1896/75 Α.
- 47 Εξάλλου, η ερμηνεία που προτείνουν οι προσφεύγοντες, κατά την οποία η γενική συνέλευση του προσωπικού δεν μπορεί να θεσπίζει εκλογικό σύστημα παρά για μία και μόνο θητεία είναι ασυμβίβαστη με την οικονομία του άρθρου 5, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1896/75 Α, που ορίζει ότι ο καθορισμός του εκλογικού συστήματος από τη γενική συνέλευση πρέπει να γίνεται, το αργότερο, ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της απερχόμενης επιτροπής προσωπικού. Πράγματι, η ερμηνεία αυτή θα είχε ως συνέπεια την ανυπαρξία εκλογικού συστήματος και, επομένως, την αδυναμία εκλογής νέας επιτροπής προσωπικού όταν η γενική συνέλευση δεν θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις εντός της προθεσμίας που προβλέπει σχετικώς η επίδικη διάταξη.
- 48 Αντίθετα από ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το κενό αυτό δεν μπορεί να καλυφθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 5 της αποφάσεως 1896/75 Α με νέα απόφαση της γενικής συνελεύσεως με την οποία να θεσπίζεται εκλογικό σύστημα. Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1987, ο επιτακτικός χαρακτήρας της προαναφερόμενης προθεσμίας εμποδίζει τη γενική συνέλευση του προσωπικού να θεσπίσει προσηκόντως εκλογικό σύστημα εκτός προθεσμίας.
- 49 Το αποτέλεσμα αυτό δεν αντιβαίνει προς την αρχή της αυτονομίας της γενικής συνελεύσεως των υπαλλήλων σχετικά με τις λεπτομέρειες εκλογής της επιτροπής προσωπικού, της οποίας τη σημασία τόνισαν οι δύο διάδικοι. Το άρθρο 5 της αποφάσεως

1896/75 Α, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, καθιερώνει την αυτονομία αυτή, καθορίζει επίσης τους κανόνες διαδικασίας τους οποίους η γενική συνέλευση οφείλει να τηρεί όταν προσφεύγει στη διαδικασία αυτή.

- 50 Εσφαλμένως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το Δικαστήριο δέχθηκε ότι, για τη συμμόρφωση προς τη διάταξη αυτή, αρκούσε η τήρηση της προθεσμίας του ενός μηνός μεταξύ της θεσπίσεως του εκλογικού συστήματος και της διεξαγωγής των εκλογών. Μολονότι το Δικαστήριο, προκειμένου να δικαιολογήσει τον δεσμευτικό χαρακτήρα της εν λόγω προθεσμίας αναφέρθηκε στον σκοπό της, ο οποίος συνίσταται στο να εξασφαλίζει ότι η επιλογή του εκλογικού συστήματος γίνεται ορισμένο χρονικό διάστημα πριν από τις εκλογές, συγχρόνως έκρινε ότι ήταν αναγκαίο να τηρείται το περιεχόμενο της επίδικης διατάξεως, κατά την οποία η προθεσμία αυτή λήγει ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της απερχόμενης επιτροπής προσωπικού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, όπως προκύπτει από την ανάλυση του περιεχομένου του άρθρου 5 της αποφάσεως 1896/75 Α στην οποία πρόβη το Δικαστήριο, ακυρώνοντας την απόφαση της γενικής συνελεύσεως της 19ης Απριλίου 1985, η λήξη της προθεσμίας δεν εξαρτάται από την προβλεπόμενη ημερομηνία για τις εκλογές προς ανάδειξη νέας επιτροπής προσωπικού, ώστε ούτε ο αρχικός καθορισμός των εκλογών σε ημερομηνία απέχουσα περισσότερο από ένα μήνα από τη θέσπιση του εκλογικού συστήματος ούτε η μετάθεσή τους σε μια τέτοια ημερομηνία είναι ικανές να εξαλείψουν την πλημμέλεια που προκύπτει από την παράβαση της διατάξεως αυτής.
- 51 Αυτή η ερμηνεία της επίδικης διατάξεως δικαιολογείται από τον σκοπό που το Δικαστήριο αναγνώρισε σ' αυτήν. Όπως κρίθηκε με την απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1987, η διάταξη αυτή αποβλέπει ιδίως στο να παράσχει τη δυνατότητα καθορισμού του εκλογικού συστήματος προς ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού από τη γενική συνέλευση του προσωπικού συνερχόμενη τουλάχιστον ένα μήνα πριν από τις εκλογές, ώστε να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για ψύχραιμη σκέψη που να επιτρέπει την επιλογή του εκλογικού συστήματος κατά τον αντικειμενικότερο δυνατό τρόπο. Η προθεσμία του ενός μηνός συνιστά το ελάχιστο αναγκαίο προκειμένου η σημαντική και λεπτή απόφαση σχετικά με το εκλογικό σύστημα να μην υπόκειται στην ενδεχόμενη ένταση που προκαλείται από τη διοργάνωση νέων εκλογών.
- 52 Όμως, η επιταγή της ασφάλειας του δικαίου επιβάλλει να γίνει δεκτή, ως ημερομηνία αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας, όχι η ημερομηνία των εκλογών, αλλά η ημερομηνία λήξεως της θητείας της απερχόμενης επιτροπής προσωπικού. Αντίθετα από την ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών, η ημερομηνία λήξεως της θητείας είναι γνωστή εκ των προτέρων ώστε δεν μπορεί να δημιουργηθεί καμιά αμφιβολία όσον αφορά την τελευταία ημερομηνία για τις τροποποιήσεις του εκλογικού συστήματος. Επίσης, η λύση αυτή παρέχει τη δυνατότητα στους υποψηφίους και στους εκλογείς να πληροφορηθούν σαφώς, το αργότερο κατά την ημερομηνία αυτή, το εκλογικό σύστημα που θα εφαρμοστεί.

- 53 Επομένως, ο γενικός γραμματέας της ΟΚΕ εφάρμοσε ορθά το άρθρο 5 της αποφάσεως 1896/75 Α. Συνέπεται ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.
- 54 Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στο καθού κοινοτικό όργανο ότι δεν εκτέλεσε ορθά την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987. Θεωρούν ότι δεν εναπέκειτο στον γενικό γραμματέα να επιβάλει στο προσωπικό της ΟΚΕ την εφαρμογή του εκλογικού συστήματος που θεσπίστηκε το 1983. Κατά τους προσφεύγοντες, η απόφαση όσον αφορά τις συνέπειες που πρέπει να αντληθούν από την απόφαση του Δικαστηρίου, σχετικά με το εκλογικό σύστημα, έπρεπε να ληφθεί από τη συγκληθείσα προς τούτο γενική συνέλευση του προσωπικού, υπό την επιφύλαξη μεταγενέστερης παρεμβάσεως του γενικού γραμματέα στην περίπτωση κατά την οποία αυτός θα έκρινε ότι η απόφαση αυτή ήταν παράνομη.
- 55 Πρέπει να υπομνηστεί, όπως διαπιστώθηκε ήδη κατά την εξέταση του δεύτερου λόγου απαραδέκτου που πρόβαλε η ΟΚΕ, ότι το καθήκον διασφάλισης της κανονικότητας των εκλογών προς ανάδειξη των αντιπροσωπευτικών οργάνων του προσωπικού, το οποίο υπέχουν τα κοινοτικά όργανα, συνεπαγόταν την εξουσία των κοινοτικών αυτών οργάνων να λάβουν, ενδεχομένως, μέτρα προληπτικού χαρακτήρα.
- 56 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, ο γενικός γραμματέας ορθώς ερμήνευσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Βασίμως έλαβε τις αποφάσεις που συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987, επί της νομιμότητας των οποίων αποφάνθηκε ήδη το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου λόγου. Συνέπεται ότι ο δεύτερος λόγος πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 57 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή είναι αβάσιμη όσον αφορά την πρώτη και δεύτερη αιτίαση.

Επί του τρίτου, τέταρτου και πέμπτου αιτήματος της προσφυγής

- 58 Επειδή τα άλλα αιτήματα της προσφυγής βασίζονται στους ίδιους λόγους, δεν μπορεί να γίνουν ουσία δεκτά έστω και αν είναι τύποι παραδεκτά. Επομένως, πρέπει να απορριφθούν χωρίς να χρειάζεται να κριθεί αν είναι τύποι παραδεκτά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 59 Η ΟΚΕ ζητεί, αντίθετα από ό,τι ορίζει το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται *mutatis mutandis* στο Πρωτοδικείο δυνάμει της προαναφερθείσας απόφασεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988, όπως οι προσφεύγοντες καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού. Θεωρεί ότι η εξαίρεση από τον κανόνα κατά τον οποίο, στις προσφυγές υπαλλήλων, τα κοινοτικά όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν, δικαιολογείται από το γεγονός ότι ο πολλαπλασιασμός των δικαστικών προσφυγών από τους προσφεύγοντες δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί ως κανονική άσκηση των μέσων παροχής έννομης προστασίας που προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 60 Πρέπει να υπομνηστεί σχετικώς ότι το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας δέχεται μια τέτοια εξαίρεση αποκλειστικά για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 69, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, όταν τα έξοδα προκαλούνται χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως. Ακόμη κι αν γίνει δεκτό ότι η ΟΚΕ θέλησε να επικαλεστεί τη διάταξη αυτή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παρούσα προσφυγή δεν ασκήθηκε χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως. Πράγματι, το ζήτημα των συνεπειών που πρέπει να αντληθούν από την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987, σχετικά με το εφαρμοστέο εκλογικό σύστημα, δεν είχε επιλυθεί με την απόφαση αυτή και, όπως προκύπτει από τη Διάταξη του Δικαστηρίου της 20ής Απριλίου 1988 (146/85 και 431/85 — ερμηνεία), δεν μπορούσε να επιλυθεί μέσω της αιτήσεως ερμηνείας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Kirschner

Briët

Biancarelli

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαρτίου 1990.

Ο γραμματέας

H. Jung

Ο πρόεδρος

H. Kirschner